



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1732. usque ad annum 1734

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1785

VD18 90119339

§. 8. Parlamentum regis jussu exilii pœna coercitum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67683](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67683)

§. VIII.

Sæc. XVIII.
A. C. 1732.*Parlamentum Regis jussu exilii pœna
coercitum.*

Serenior Parlamento aura adspirare videbatur, dum die quarta Julii primarius Præses, necnon Pelleterius & Mopous Præsides unacum Suleto Versalias vocati perbenigne a Rege excipiebantur, pollicitatione eis facta, Regem die octava ejusdem Mensis ad porrecta rationum momenta sententiam suam edicturam: Quid ea die actum fuerit, ignoratur, unice constat, Regem sermonem suum his verbis absolvisse: *Pronior sum ad veniam, quam ad pœnam, mea tamen non abutimini gratia,* quibus dictis literas, quibus Senatores suis officiis exuere decreverat, nullas fore declaravit. Ergo Parlamentum rursus die decima Julii solitum suum habuit Conventum, in quo conclusum, Regi gravibus oppido rationibus exponendum, Parlamentum Sanctioris Senatus decreto die decima sexta Junii edito summa æquitate restitisse, & revocatis exulibus suffragii libertatem postulare. His die quarta Augusti propositis die decima nona ejusdem Mensis Rex mentem suam his articulis declaravit. 1. Ea, quæ vei ipso Rege præ-

Hist. Eccles. Tom. LXXIV. B sente

Sæc. XVIII.
A. C. 1732.

fente denuntiantur, vel per Viros a lege nominatos exponuntur, Parliamentum juxta Statutum Anni 1663. dijudicet. II. Sine Regis permisso iteratæ exceptiones non opponantur. III. Regii Advocati, si quid in rebus Ecclesiasticis agendum occurrat, id in suprema Curia proponant. IV. Si quid fors contra hosce articulos proponendum esset, id duntaxat apud primum Præsidentem seorsim fiat. V. Inquisitionum, & libellorum supplicum Curis vetitum sit, extra sui tribunalis locum deliberationes instituere, & suos Deputatos ad explorandam ceterarum Curiarum opinionem ablegare teneantur, interminata pœna in refractarios stabilita. VI. Nullus nisi a Rege iussus, a suo officio vacare præsumat, indicta indignationis Regiæ, & amotionis pœna ab officio. Quamvis Rex hanc suam declarationem sine tergiversatione ad acta referri præcepisset, Patres tamen parere recusabant: convenerant equidem in Parlamenti Aula, nullus tamen suoungebatur officio. Hæc Parlamenti repugnantia Regem eo adiegit, ut ipse pro tribunali sedere decerneret: Præfigitur ergo dies tertia Septembris, & ad præcavendos Parisiensis populi tumultus (quod hucusque auditum non fuit) Versaliæ feliciter.

guntur: eo advocatur totum Parla-
 mentum: Perorat ipse Rex, & sua
 mandata accurate adimpleri. moxque
 ad acta referri postulat: ad hæc cete-
 rorum nomine respondit Pelleterius
 Præses, *locum, circumstantias, & cetera*
omnia hucusque acta nobis suffragandi li-
bertatem adimunt, quid ergo ad Regis sta-
tuta dicamus &c. postea ea, quæ Par-
 lamentum circa nuperam Regis decla-
 rationem sanxisset, enarrans subjun-
 xit, illam in acta reponi haud posse,
 hinc Rex eam revocare haud grava-
 retur: Verum Rex illam per suum Can-
 cellarium prælegi, & in tabulas referri
 præcepit; quod etiam Gilbertus fecit,
 sed non nisi effusis ubertim lacrimis.

Sæc. XVIII.
 A. C. 1732.

Altera mox die congregati Patres,
 adversus nuper actitata reclamarunt,
 ac unanimi suffragio statuerunt, omnia,
 quæ Versaliis dicta & acta fuissent, esse
 describenda, & in fine addendum,
 quod ob loci circumstantiam, & pro-
 pter ibidem acta, ac Parlamento prius
 non insinuata, Patres suas desuper
 sententias proferre, nec posse, nec
 velle, nec teneri. Hoc comperto Rex
 ira effervescens, Parlamenti conclu-
 sum omnino irritum esse declaravit,
 omnesque Patres in exilium amandare
 statuit: Die igitur septima Septembris
 cuilibet per duos milites schedam tradi
 jussit.

B 2

jussit.

Sæc. XVIII. jussit, hoc tenore: *vestra pertinacia com-*
 A. C. 1732. *mo'us præcipio, ut hac adhuc die ex urbe*
Parisina abeatis, & nulla mora ad assigna-
tam vobis Urbem emigretis, nec inde pe-
dem extrahatis. Igitur ex Inquisitionum
 & libellorum supplicum Curiis centum
 & quadraginta duo Senatores eadem
 die ad destinatum exilii locum depor-
 tabantur.

Vix dies effluxerat, qua non exu-
 lum Amici summis precibus Ludovici
 Regis aures fatigarent; incassum ta-
 men omnia: tandem vero nonnullis
 major libertas, aliis proximior ad Ur-
 bem Parisinam accessus, & denique
 die decima sexta Novembris omnibus
 redeundi facultas data est: die vero
 tertia Decembris hi omnes Regem ac-
 cessere, eorumque nomine primarius
 Parlamenti Præses elegantem habuit
 orationem, qua debitas referens gra-
 tas, gravissimum, quo ob promeritam
 Regis indignationem afficeretur, dolo-
 rem testabatur, immotamque deinceps
 fidem & obedientiam pollicitus perde-
 misse rogabat, ut deleta præteritorum
 memoria Rex Regiam declarationem
 nuper die decima octava Augusti factam
 revocaret. Habita desuper consulta-
 tione Præsidis primarii votis & preci-
 bus non modo venia, sed & declara-
 tionis revocatio præter omnem spem
 data

data est. Ast brevi Regem intempe- Sæc. XVIII.
 stivæ hujus indulgentiæ poenitudo A. C. 1732.
 subiit, *uti postea referemus.*

§. IX.

*Varia Constitutionis Unigenitus
fata.*

Inter alia, quibus Poloniæ Regnum
 scindebatur, dissidia, haud infima
 erat Cleri contentio circa Constitutio-
 nem *Unigenitus*; hanc enim alii ab om-
 nibus esse recipiendam, & tanquam
 fidei Regulam tenendam contende-
 bant, alii vero eidem non aliam, quam
 cuilibet Constitutioni Pontificiæ debi-
 tam reverentiam esse deferendam cen-
 sebant. Ex hac ipsa opinionum diver-
 sitate nova indies jurgia, & animorum
 aversiones oriebantur; unde Regni Pri-
 mas, & ceteri Archiepiscopi ac Præ-
 sules pejora veriti, habito conventu
 declararunt, se quidem erga Pontificia
 decreta, quæ Regni legibus non ad-
 versarentur, plenam submissionem &
 obedientiam profiteri, gravissimis ta-
 men de causis haud consultum credere,
 ut Constitutio *Unigenitus* simpliciter &
 sine unanimi omnium Ordinum consensu
 in Regno reciperetur, & in Regulam fi-
 dei adoptanda præscriberetur: Hoc Cleri
 B 3 de-